

s ł o m i ń s k i

MIROŚLAW SŁOMIŃSKI

Mirosław Słomiński urodził się 29 września 1952 roku w Tomaszowie Mazowieckim, gdzie ukończył Szkołę Podstawową nr 3 (1967) oraz I Liceum Ogólnokształcące (1971). Dyplom magistra inżyniera telekomunikacji uzyskał w 1977 roku na Wydziale Elektroniki (obecnie Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych) Politechniki Warszawskiej. Po ukończeniu Studium Doktoranckiego PW (na kierunku Elektronika i Telekomunikacja), Podyplomowego Studium Pedagogicznego INES PW oraz stażu naukowo-dydaktycznego, od września 1980 roku jest zatrudniony w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej. Na tym Wydziale uzyskał w 1984 roku stopień naukowy doktora nauk technicznych (z wyróżnieniem) za rozprawę *Analiza procesu synchronizacji słów w dekodowaniu kodów transmisyjnych*. W latach 1988–1991 był zastępcą dyrektora Instytutu Telekomunikacji ds. nauki, w latach 2005–2008 — zastępcą dyrektora Instytutu Telekomunikacji ds. nauczania, a od 2008 roku jest zastępcą dyrektora Instytutu Telekomunikacji ds. ogólnych. Od 1985 roku współpracuje z przedsiębiorstwami telekomunikacyjnymi w kraju i za granicą w zakresie projektowania, badań pilotażowych i wdrażania systemów i sieci telekomunikacyjnych z gwarantowaną jakością transmisji.

Działalność badawcza Mirosława Słomińskiego początkowo koncentrowała się w zagadnieniach dostosowywania sygnałów cyfrowych do przekazu w różnych mediach transmisyjnych z wykorzystaniem teorii sygnałów kodowych. Opracował algorytmiczne metody

i programy do komputerowej analizy sygnałów kodowych (1976–1979), detekcji błędów transmisji i synchronizacji blokowej (1978–1984), które wykorzystywano przy projektowaniu teletransmisyjnych systemów cyfrowych (m.in. w Instytucie Łączności, Wojskowym Instytucie Łączności i Państwowych Zakładach Teletransmisyjnych TELKOM-PZT). Za osiągnięcia w badaniach naukowych w 1985 roku otrzymał Nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej.

W latach 1985–1989, w ramach dodatkowego zatrudnienia w TELKOM-PZT, brał udział we wdrażaniu do produkcji teletransmisyjnych systemów światłowodowych oraz systemów lokalizacji uszkodzeń w teletransmisyjnych traktach cyfrowych. Po reaktywacji wymiany naukowo-technicznej z Francją, na początku 1987 roku wyjechał na stypendium oraz staż naukowo-badawczy (udział w projekcie europejskim *Prometheus-ProCom*) i dydaktyczny do École Supérieure des Telecommunications w Paryżu.

Słowa kluczowe

- transmisja sygnałów kodowych
- szerokopasmowe systemy i sieci telekomunikacyjne
- sieci *self-healing*

S

Bezpośrednio po powrocie, w latach 1988–1991, jako wicedyrektor IT i pełnomocnik Dziekana ds. organizacji współpracy naukowo-dydaktycznej z Zarządem Wyższych Szkół Telekomunikacyjnych (DEST) we Francji, bierze udział w pracach Komitetu Organizacyjnego i Komitetu Programowego nad utworzeniem Francusko-Polskiej Wyższej Szkoły Nowych Technik Informatycznych i Telekomunikacyjnych w Poznaniu, Francusko-Polskiego Studium Podyplomowego („EuroMaster”) Teleinformatyki i Zarządzania w Telekomunikacji „CITCOM-Varsovie-PW” (zastępca kierownika Studium) oraz kieruje, wspólnie z profesorem B.G. Evansem (University of Surrey, UK) i profesorem C. Gimenes (DEST), realizacją Projektu Nr 0069 w Programie Europejskim TEMPUS. Zajmuje się także projektowaniem algorytmów kodowania i dekodowania informacji przesyłanych w teletransmisyjnych systemach światłowodowych (1988–1991). Za osiągnięcia w badaniach podstawowych otrzymał Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej (1989).

W 1991 roku wyjechał do Computers & Communications Media Research Labs, NEC Corp. w Tokio, gdzie realizował projekt dotyczący opracowania metodologii projektowania i sterowania połączeniami wirtualnymi w warstwie ATM sieci BISDN (*Self-Healing ATM-BISDN Networks: Design and Operation*). Jest autorem oryginalnej metody wymiarowania zasobów transmisyjnych, trasowania połączeń i zunifikowanego systemu („Guided Restoration System”) sterowania automatyczną rekonfiguracją połączeń w wielosługowych sieciach telekomunikacyjnych. Metoda ta została wykorzystana w opracowanej we współpracy z Information and Mathematical Science Labs w Japonii (dr. T. Hamamoto) oraz NEC’s Product Development Labs (dr. H. Okazaki, dr. S. Hasegawa i dr. B. Hiroasaki) — platformie programistycznej PARES. Po powrocie, jako kierownik Pracowni Transmisji Sygnałów Cyfrowych w Systemach i Sieciach Telekomunikacyjnych w Zakładzie Podstaw Telekomunikacji IT, kontynuował (1996–2000) prace dla NEC w zakresie rozbudowy tej platformy o moduły interaktywnego projektowania sieci korporacyjnych (VPN), a także sieci aktywnych wykorzystujących środowisko *Stream Code Engine* firmy NEC. W okresie styczeń–luty 1997 roku przebywa w Centre for Broadband Telecommunications & Networking, Australian Telecommunications Research Institute (ATRI) w Perth, jako *visiting senior research fellow*.

Od kilku lat Mirosław Słomiński zajmuje się opracowywaniem narzędzi programistycznych

wspomagających projektowanie szerokopasmowych, nomadycznych systemów dostępu bezprzewodowego integrujących standardy IEEE 802.16d (WiMAX) oraz IEEE 802.11 (Wi-Fi), metodami doboru sieci i routingu w systemach *Always Best Connected*, modelowaniem sieci dostępu radiowego typu *Cognitive Mesh* oraz symulacją procesu routingu w sieciach typu *Wireless Mesh Networks*. Mirosław Słomiński jest autorem lub współautorem ponad 100 publikacji naukowych, większość z nich w języku angielskim. Posiada cztery patenty, w tym amerykański (*Multi-link Type Self-healing System For Communication Networks*). Wyniki badań prezentował m.in. w monograficznych cyklach wykładów i seminariach za granicą (ponad 30).

Jako nauczyciel akademicki opracował i prowadził kilkanaście przedmiotów, m.in.: „Metody obliczeniowe w transmisji sygnałów cyfrowych” (OMS), „Laboratorium z podstaw transmisji” (TT-lab), „Teoria transmisji sygnałów cyfrowych” (TTS), „Sieci lokalne” (SLO), „Nowoczesne sieci telekomunikacyjne” (NST), „Projektowanie i konfiguracja sieci ATM-BISDN” (PKSA), „Nowoczesne sieci typu Self-Healing” (SHN). W wykładach uwzględniał własne badania i opracowania. Prowadził także wykłady m.in. na Kursach Zastosowań Matematyki PAN („Sieci LAN”) oraz Warsztatach Naukowych i Studium Podyplomowym Instytutu Łączności „Zarządzanie sieciami telekomunikacyjnymi” („Współczesne Sieci Telekomunikacyjne: Systemy Szerokopasmowe i ATM”) oraz liczne szkolenia z projektowania, budowy i utrzymania szerokopasmowych sieci dla operatorów telekomunikacyjnych. Za osiągnięcia w działalności dydaktycznej, otrzymał Nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej (1991, 1996).

W latach 2000–2002, Mirosław Słomiński współpracował z Wyższą Szkołą Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie; jako członek Senatu brał udział w pracach nad utworzeniem kierunku Informatyka i Telekomunikacja, a następnie Wydziału Informatyki i Telekomunikacji. Od 2005 roku jest członkiem Rady Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych; pracuje w Komisji ds. Finansowych, Komisji ds. Badań Naukowych, Komisji ds. Prac Badawczych; w poprzedniej kadencji pracował w Komisji ds. Finansowych, Komisji Kształcenia i Komisji ds. Nauczania. Od 2009 roku jest członkiem Kolegium Dziekańskiego.

Jest żonaty (z absolwentką Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych), ma dwoje dzieci. Jego hobby to turystyka indywidualna, film amatorski i taniec towarzyski.